

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobkyně: Z. Z.

proti

žalovanému: Krajský úřad Královéhradeckého kraje
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. listopadu 2017, č. j. KUKHK-28448/UP/2017/Kd, a proti sdělení žalovaného ze dne 15. ledna 2018, č. j. KUKHK-28448/UP/2017/Kd KUKHK-36732/UP/2017/Kd

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. listopadu 2017, č. j. KUKHK-28448/UP/2017/Kd, se zamítá.
- II. Žaloba proti sdělení žalovaného ze dne 15. ledna 2018, č. j. KUKHK-28448/UP/2017/Kd KUKHK-36732/UP/2017/Kd, se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení dvou správních aktů vydaných žalovaným.

2. Předně šlo o jeho shora označené rozhodnutí ze dne 23. listopadu 2017, č. j. KUKHK-28448/UP/2017/Kd (dále také jen „Rozhodnutí“), kterým zamítnul dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jako opožděné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Nové Město nad Metují (dále také jen „stavební úřad“) ze dne 12. 7. 2017, č. j. NMNM/14448/2017/OVRR/SkM, kterým podle § 129 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), dodatečně povolil stavbu „objekt pro přechodné ubytování“ na pozemku st. p. č. x v katastrálním území x(dále také jen „Stavba“).
3. Dále se žalobkyně domáhala zrušení sdělení žalovaného ze dne 15. ledna 2018, č. j. KUKHK-28448/UP/2017/Kd KUKHK-36732/UP/2017/Kd (dále také jen „Sdělení“), kterým ji informoval, že přezkoumáním spisového materiálu ve vztahu k opožděnému odvolání (viz shora) nezjistil takové skutečnosti a neshledal takové vady řízení, které předcházelo vydání odvoláním napadeného rozhodnutí, které by bylo možno považovat za důvod k zahájení přezkumného řízení dle § 94 odst. 1 správního řádu, ani neshledal, že by byly naplněny důvody dle § 100 správního řádu pro zahájení obnovy řízení, ani neshledal naplnění důvodů ve smyslu § 101 správního řádu pro vydání nového rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

4. Žalobkyně uvedla, že její odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu (viz shora) bylo žalovanému doručeno dne 26. 7. 2017. Pokud je tedy postoupil stavebnímu úřadu až dne 8. 8. 2017, nestalo se tak neodkladně po jeho obdržení. Jenom v důsledku toho bylo podání odvolání vyhodnoceno jako opožděné.
5. Přitom když v daném stavebním řízení podávala (úspěšná) odvolání proti předchozím rozhodnutím stavebního úřadu, činila tak vždy vůči žalovanému a ten vždy postoupil odvolání stavebnímu úřadu hned druhý den (4. 11. 2015 – postoupeno 5. 11. 2015, 15. 9. 2016 – postoupeno 16. 9. 2016). Nyní tak učinil s několikaletou prodlevou. O tom, proč se tak stalo, nechtěla žalobkyně spekulovat, ale pouze v důsledku toho mohlo být odvolání vnímáno jako opožděné. Žalovaný přitom velmi dobře věděl, že ve stavebním řízení, které se vleklo tři roky, vždy proti povolení Stavby aktivně vystupovala. Nakonec z ní udělal hlupáka, který neví, kam má podat odvolání.
6. V další části žaloby pak žalobkyně polemizovala s důvody obsaženými ve Sdělení, pro které žalovaný ohledně Rozhodnutí neshledal důvodným zahájit přezkumné řízení, ani obnovu řízení ani vydat nové rozhodnutí. Tuto část žaloby nepovažuje krajský soud za potřebné podrobněji popisovat, a to z důvodů, které ozřejmí níže.
7. Žalobkyně považuje závěry obsažené ve Sdělení za překvapivé, protože před tím žalovaný dvakrát rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení Stavby zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. A nyní dospěl k závěru, že je dodatečné povolení Stavby v souladu se zákonem. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že pokud by její odvolání věcně posoudil, nikoliv zamítl jako opožděné, musel by znovu dodatečné stavební povolení ke Stavbě zrušit a stavební řízení zastavit.
8. Žalovaný tak svým postupem porušil zásadu předvídatelnosti postupů orgánů veřejné moci v souladu se zákonem a právem, která vylučuje prostor pro případnou svévoli.
9. Navrhla proto, aby krajský soud zrušil jak Rozhodnutí, tak Sdělení.

III. Vyjádření žalovaného a repliky žalobkyně

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že zákonnost tohoto rozhodnutí shledalo i Ministerstvo pro místní rozvoj, které je přezkoumávalo dle § 95 správního řádu. Navrhl proto žalobu odmítnout.
11. V reakci na to žalobkyně v replice ze dne 7. 5. 2018 sdělila, že po Ministerstvu pro místní rozvoj požadovala zrušení rozhodnutí žalovaného. To se však její žádostí vůbec nezabývalo a jen jí sdělilo, že neshledalo důvody k zahájení přezkumného řízení. Žalovaný tak podle ní nerespektuje skutečnost, že věc je předmětem soudního řízení. Dle žalobkyně nelze vyloučit, že ze strany stavebního úřadu, žalovaného i zmíněného ministerstva mohlo dojít ke zcela zjevné svévoli. Tím by byla porušena zásada právní jistoty. Na žalobě proto setrvala.
12. K výzvě soudu, aby žalobkyně objasnila, o jaký žalobní typ proti shora označeným aktům správní správy se jedná, žalobkyně podáním ze dne 22. 5. 2018 a 29. 5. 2018 upřesnila, že jak proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. listopadu 2017, č. j. KUKHK-28448/UP/2017/Kd, tak proti sdělení žalovaného ze dne 15. ledna 2018, č. j. KUKHK-28448/UP/2017/Kd KUKHK-36732/UP/2017/Kd, hodlala podat žalobu dle § 65 a násl. s. ř. s. Stručně pak zopakovala podstatu svých žalobních tvrzení.
13. V podáních ze dne 11. 4. 2019 a 15. 7. 2019 žalobkyně informovala soud o tom, že podala na stavební úřad podnět ohledně skutečnosti, že stavebník staví Stavbu v rozporu s dodatečným stavebním povolením a jak na tuto skutečnost stavební úřad (podle ní zcela nedostatečně) reagoval.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

14. Krajský soud následně přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně s tím vyjádřila souhlas výslovně, žalovaný pak postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
15. Ve věci dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

A. Žaloba proti Rozhodnutí

16. Z obsahu správního spisu zjistil, že rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12. 7. 2017, č. j. NMNM/14448/2017/OVRR/SkM, kterým dodatečně povolil Stavbu, bylo žalobkyni doručeno 13. 7. 2017. Odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (viz § 83 odst. 1 správního řádu) tak počala běžet následujícího dne a skončila v pátek 28. 7. 2017.
17. Žalobkyně podala dne 25. 7. 2017 odvolání proti tomuto rozhodnutí k poštovní přepravě. Adresovala je však nikoliv stavebnímu úřadu, ale žalovanému. Tomu bylo odvolání doručeno ve středu 26. 7. 2017.
18. Žalovaný postoupil odvolání žalobkyně stavebnímu úřadu usnesením ze dne 8. 8. 2017. Fakticky se dostalo do dispozice stavebního úřadu dne 9. 8. 2017.

19. Dle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.
20. Za určitých podmínek je možné s účinky zachování odvolací lhůty podat odvolání přímo u odvolacího orgánu. Jde o případ vymezený v § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu - část věty za středníkem, dle níž platí, že nemůže-li účastník řízení z vážných důvodů učinit podání u věcně nebo místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je nejpozději posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně s tím, že tento orgán bezodkladně postoupí podání věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. O takovou situaci ale v projednávané věci nešlo, netvrdí to ani žalobkyně.
21. Obecně tak platí, že nebude-li odvolání podáno u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, bude se s odvoláním nakládat podle § 12 správního řádu. Dle něho dojde-li podání správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil.
22. Právě tu skutečnost, že žalovaný nepostoupil odvolání stavebnímu úřadu bezodkladně ve smyslu shora citovaného ustanovení, napadala žalobkyně v žalobě. Pokud by tak učinil, dle jejího přesvědčení by odvolání bylo stavebnímu úřadu doručeno v odvolací lhůtě, tedy včas.
23. Nutno ještě dodat, že v posuzované věci nejde ani o případ, na který pamatuje § 83 odst. 2 správního řádu. Tedy na případ, kdy by se odvolatel řídil nesprávným nebo neúplným poučením správního orgánu I. stupně nebo kdyby takové poučení zcela chybělo. Poučení o opravném prostředku v rozhodnutí stavebního úřadu bylo v tomto směru bezvadné.
24. Ze shora uvedeného je zřejmé, že žalobkyně při podání odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu nepostupovala v souladu s ustanovením § 86 odst. 1 správního řádu a ani v souladu s poučením, kterého se jí dostalo ohledně správního orgánu, u něhož se odvolání podává.
25. Tímto postupem se ovšem sama vystavila nebezpečí zmeškání lhůty pro podání odvolání, k čemuž nakonec i došlo, když bylo postoupeno žalovaným prvoinstančnímu správnímu orgánu usnesením ze dne 8. 8. 2010, fakticky mu bylo doručeno 9. 8. 2017. Řádná odvolací lhůta skončila dnem 28. 7. 2017 (pátek).
26. Odvolání žalobkyně pak bylo žalovaným zamítnuto jako opožděné.
27. Dle § 92 odst. 1 věty první správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. V případě, že odvolací správní orgán zamítne odvolání jako opožděné, může soud ve správním soudnictví zkoumat pouze to, zda byly dány zákonné důvody pro takový postup odvolacího orgánu. Nemůže tedy posuzovat žádné jiné s tím spojené skutečnosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007-11; všechna rozhodnutí správních soudů citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
28. Na krajském soudu tak bylo posouzení právní otázky, zda žalovaný postupoval zákonným způsobem, pokud shledal odvolání žalobkyně opožděným. A musel se s tímto právním závěrem žalovaného ztotožnit.

29. Předně krajský soud konstatuje, že je-li odvolání podáno v odvolací lhůtě u nepříslušného správního orgánu, který má dle § 12 správního řádu povinnost postoupit je správnímu orgánu příslušnému, nepostačí, je-li v odvolací lhůtě odvolání k poštovní přepravě podáno podatelem, nýbrž musí být v odvolací lhůtě také postoupeno věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. K včasnosti podaného odvolání postačuje, je-li zásilka obsahující odvolání podána v odvolací lhůtě postupujícím správním orgánem poskytovateli přepravních služeb k přepravě příslušnému správnímu orgánu (srovnej s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 4. 6. 2013, č. j. 60 A 2/2013-39).
30. Ve světle shora uvedeného a s ohledem na shora popsany skutkový stav věci je tedy zřejmé, že odvolání žalobkyně bylo stavebnímu úřadu coby věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, k němuž mělo být odvolání podáno, doručeno skutečně opožděně, tedy po uplynutí zákonné lhůty.
31. S ohledem na shora uvedené tím krajský soud musel svůj přezkum ukončit. Na základě tohoto zjištění mu totiž nezbylo, než uzavřít, že pokud napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně jako opožděné, postupoval v souladu se zákonem.
32. Odpověď na otázku, zda žalovaný postupoval či nepostupoval v souladu s § 12 správního řádu (což byla podstata žaloby), totiž na shora uvedeném závěru o opožděnosti odvolání není schopna ničeho změnit.
33. Přesto považuje krajský soud za vhodné učinit ve věci ještě následující úvahy, byť již pouze obiter dictum.
34. Dle § 12 správního řádu dojde-li podání správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil.
35. Poté, co žalovaný obdržel dne 26. 7. 2017 odvolání žalobkyně, byl tedy povinen bezodkladně je postoupit Městskému úřadu Nové Město nad Metují a žalobkyni o tom informovat. Tomuto úřadu je však postoupil až dne 8. 8. 2017, tedy po takové době, kdy mu již musel být zřejmý výsledek tohoto jeho postupu. Zvláště když byl v dané věci příslušným odvolacím orgánem. Na pouhé přeposlání jemu doručeného odvolání prvoinstančnímu správnímu orgánu tedy potřeboval 13 kalendářních dnů. Takovou dobu nepovažuje krajský soud za bezodkladné postoupení odvolání příslušnému orgánu ve smyslu § 12 správního řádu.
36. Takový postup je dle krajského soudu v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů vymezenými v hlavě I. správního řádu, např. že správní orgán postupuje v souladu se zákony, šetří oprávněné zájmy osob a že veřejná správa je službou veřejnosti.
37. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že pokud žalovaný obdržel odvolání 26. 7. 2017, byla by lhůta pro podání odvolání dodržena, pokud by podal odvolání k přepravě nejpozději dne 28. 7. 2017. Ze správního spisu nelze zjistit, v kolik hodin bylo přesně odvolání žalobkyně dne 26. 7. 2017 žalovanému doručeno.
38. Z vlastní činnosti je pak krajskému soudu známo, že doba od doručení podání na podatelnu té které veřejné instituce do faktického doručení podání oprávněné úřední osobě, která je oprávněna a schopna obsah podání posoudit a rozhodnout o dalším

postupu, může být i jeden nebo dva dny. Zaleží na vnitřní organizaci nakládání s doručenou poštou, jak si ji veřejná instituce upraví.

39. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalovaný učinil na odvolání žalobkyně záznam „D. K. - Oprávněná úřední osoba, zapsal: nečitelný podpis, 28. 7. 2017“.
40. Uvedený záznam si dle soudu nelze vyložit jinak, než že oprávněné úřední osobě bylo odvolání žalobkyně doručeno až dne 28. 7. 2017, tedy v poslední den lhůty, kdy mohlo být odvolání odesláno příslušnému orgánu tak, aby je nebylo možno považovat za opožděné.
41. Bezodkladným postoupením je dle krajského soudu nutno rozumět jeho postoupení bezodkladné poté, co správní orgán skutečnost, že není věcně či místně příslušný, zjistí (k tomu srovnej *Vedral, J., Správní řád. Komentář. II Aktualizované a rozšířené vydání. BOVA POLYGON Praha : 2012, str. 166*).
42. Přestože z důvodů shora uvedených muselo být žalovanému coby odvolacímu orgánu ve věci zřejmé, že pokud žalobkyně podala odvolání k němu, nestalo se tak u orgánu věcně a místně příslušného a že orgánem příslušným je Městský úřad Nové Město nad Metují, nejpozději bezprostředně poté, co se oprávněná úřední osoba seznámila s jeho obsahem, nemá krajský soud dostatek informací pro posouzení, zda bylo v silách a možnostech žalovaného postoupit předmětné odvolání příslušnému orgánu v odvolací lhůtě či nikoliv, zda měl na takový postup skutečně dostatek času. V souvislosti s tím tak pouze konstatuje, že chce věřit tomu, že tento postup není u žalovaného cestou, jak se vyhnout svému poslání řešit případy věcně.
43. Pouze v obecné rovině tak krajský soud konstatuje, že případné porušení povinnosti správním orgánem vymezené v § 12 správního řádu nemůže mít za následek skutečnost, že by se takto opožděné podané odvolání mohlo považovat za podání podané včas, ale takový postup by mohl teoreticky naplnit definici nesprávného úředního postupu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), se všemi z toho případně vyplývajícími sankcemi.
44. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl krajský soud k závěru, že žaloba proti Rozhodnutí není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

B. Žaloba proti Sdělení

45. Protože žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12. 7. 2017, č. j. NMNM/14448/2017/OVRR/SkM, jako opožděné Rozhodnutím dle § 92 věty první správního řádu (viz shora), bylo jeho povinností dle § 92 věty druhé a třetí posoudit, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledal-li by totiž předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.
46. Výsledky uvedeného posouzení pak žalovaný shrnul ve Sdělení, které žalobkyně rovněž napadla žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. Stručně řečeno,

výsledkem této přezkumné činnosti žalovaného byl závěr, že přezkoumáním spisového materiálu ve vztahu k opožděnému odvolání nezjistil takové skutečnosti a neshledal takové vady řízení, které předcházelo vydání odvoláním napadeného rozhodnutí, které by bylo možno považovat za důvod k zahájení přezkumného řízení dle § 94 odst. 1 správního řádu, ani neshledal, že by byly naplněny důvody dle § 100 správního řádu pro zahájení obnovy řízení, ani neshledal naplnění důvodů ve smyslu § 101 správního řádu pro vydání nového rozhodnutí.

47. V podrobnostech není třeba obsah Sdělení popisovat a to z níže uvedených důvodů.
48. Jak už totiž krajský soud uvedl shora, rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako požděné, podléhá soudnímu přezkumu jen z toho hlediska, zda odvolání bylo podáno včas či nikoliv. V závěrech, zda jsou dány předpoklady pro přezkum v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, rozhodnutí správního orgánu přezkumu soudu nepodléhá, neboť na využití tohoto prostředku dozorčího práva nemá účastník správního řízení právní nárok (srovnej např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2010, č. j. 5 Ca 117/2007-29 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012-32).
49. Závěr uvedené přezkumné činnosti bývá velmi často obsažen již v odůvodnění rozhodnutí, kterým je odvolání jako opožděné dle § 92 odst. 1 správního řádu zamítáno. V přezkoumávané věci zvolil žalovaný jinou formu, když závěry své přezkumné činnosti dle § 92 věty druhé a třetí sdělil žalobkyni samostatně a to právě Sdělením. V takovém postupu nespatřuje krajský soud žádné pochybení žalovaného. Proč takový postup v daném případě zvolil, lze dovodit z několikastránkového rozsahu Sdělení. Z toho je zřejmé, že žalovaný věnoval předmětným úvahám nadstandardní pozornost a rozhodl se je zřejmě hlavně z toho důvodu sdělit žalobkyni samostatným úkonem, nikoliv pouze jako součást Rozhodnutí.
50. To však nic nemění na shora uvedených závěrech krajského soudu, že výsledek úvah žalovaného ohledně daných otázek nemůže být předmětem soudního přezkumu, protože není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., a to bez ohledu na skutečnost, zda je tento výsledek úvah odvolacího správního orgánu obsahem vlastního rozhodnutí dle § 92 odst. 1 správního řádu nebo je obsahem samostatného úkonu odvolacího orgánu, jako v přezkoumávané věci.
51. V souvislosti s tím považuje soud za příhodné odkázat ještě na právní závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2012, č. j. 11 Ca 334/2009-32. Smyslem a cílem § 92 odst. 1 správního řádu není to, aby správní orgán v každém případě opožděně podaného odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Je jistě povinností správních orgánů zabývat se těmito otázkami, postačí však vyjádření o tom, zda byly podmínky pro přezkum (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) shledány či nikoliv. Opačný závěr by ve svých důsledcích znamenal, že by se odvolací orgán zabýval věcí meritorně přesto, že odvolání bylo podáno opožděně. Takový závěr by popíral smysl ustanovení o tom, že opožděně podané odvolání správní orgán zamítne, neboť podrobné zdůvodňování závěru o tom, že nejsou splněny podmínky a předpoklady pro zahájení přezkumného řízení (obnovy řízení nebo vydání nového rozhodnutí) by v podstatě znamenalo to, že se správní orgán věcně problematikou zabývá.

52. Dle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Takovým úkonem je ze shora uvedených důvodů i Sdělení.
53. Dle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřijatelná, domáhá-li se žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona vyloučeno.
54. Dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud návrh odmítne, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřijatelný.
55. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl krajský soud k závěru, že žaloba proti Sdělení je nepřijatelná, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

V. Náklady řízení

56. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
57. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně krajský soud ze správního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady nad rámec jeho úřední činnosti v souvislosti se soudním řízením vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 15. ledna 2020

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu